

Stk. 2. Socialministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for en overgangsordning mellem den hidtidige husmoderafløsning og den i denne lov omhandlede.

Stk. 3. Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Det af arbejds- og socialministeriet under 26. maj 1946 nedsatte udvalg angående husmoderafløsere har i sin den 28. april 1947 afgivne betænkning stillet forslag om gennemførelse af en nyordning på dette område. Efter at have taget det i udvalgets betænkning indeholdte forslag under overvejelse, har man ment at burde fremsætte nærværende forslag til lov om husmoderafløsning.

Forslaget er med enkelte ændringer — bl. a. har der fundet en ombytning sted af forskellige paragraffer — i overensstemmelse med udvalgets forslag. Om den nærmere begrundelse for lovforslaget skal man derfor henvide til udvalgets betænkning, der er omdelt til rigsdagens medlemmer.

Socialministeriet er med udvalget enig i, at husmoderafløsningen bør lægges i fastere rammer end efter den gældende ordning, hvor statstilskud ydes i henhold til beskæftigelsesloven, og de kommunale organisationer, som overfor socialministeriet har udtalt sig om udvalgets forslag, har i det væsentligste tiltrådt dette, dog at administrationen af husmoderafløsningen efter de kommunale organisationers opfattelse bør ligge hos de sociale udvalg og ikke hos et særligt kommunalt udvalg, jfr. nærmere nedenfor.

Med hensyn til udgifterne ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag bemærkes, at disse for så vidt angår det første år for ordningens gennemførelse, hvor man antagelig kun vil have de ca. 1 000 for øjeblikket beskæftigede husmoderafløsere til rådighed, skønnes at ville udgøre ca. 5 mill. kr. årlig til lønninger af husmoderafløsere, hvortil kommer udgifter til undervisning m. v.; ca. 350 000 kr. Herfra vil så gå de indtægter, der fremkommer fra de ikke-ubemidlede familier, der opnår hjælpen. Under forudsætning af, at staten som foreslået i lovforslagets § 4 refunderer kommunerne 40 pct. af udgifterne til lønninger, dog at uddannelsesudgifterne afholdes fuldt

ud af statskassen, jfr. § 5, stk. 2, kan statens udgifter herefter anslås til omkring 2 mill. kr. for det første år. Efterhånden som der uddannes et stigende antal husmoderafløsere vil udgifterne stige og vil med et antal husmoderafløsere på 2 000 kvinder, der skønnes at være det antal, der er behov for, udgøre ca. 3,5 mill. kr. årlig.

Samtidig vil staten imidlertid spare de med den nuværende ordning af husmoderafløsningen som beskæftigelsesforanstaltning forbundne udgifter, der for finansåret 1947/48 udgjorde ca. 2,7 mill. kr.

Til § 1.

Efter forslaget er det en frivillig sag for kommunen, om den vil etablere husmoderafløsning. Det er imidlertid muligt, at man med tiden, når et passende antal husmoderafløsere er uddannet, bør gå over til en ordning, hvorefter kommunerne har pligt til at stille husmoderafløsere til rådighed. Der er derfor i § 9 optaget en bestemmelse om, at loven vil være at optage til revision efter 5 års forløb, herunder med henblik på spørgsmålet om pligt for kommunerne til at etablere husmoderafløsning.

Når det i § 1 er foreslået, at kommunerne skal sende indberetning til socialministeriet om deres beslutning om indførelse af husmoderafløsning, skyldes det, at ministeriet bør følge med på dette område og være bekendt med, hvor ordningen indføres, jfr. nærmere bestemmelsen i § 8 om vejledning og tilsyn fra socialministeriets side ved en eller flere konsulenter.

Til §§ 2—3.

Det nedsatte udvalg har foreslået administrationen af husmoderafløsningen henlagt til et særligt kommunalt udvalg.

Da der imidlertid indenfor de kommunale organisationer er et overvejende ønske om, at administrationen henlægges til *det sociale udvalg*, ligesom det er den alminde-